

MET THÉRÈSE VAN LISIEUX

Online Advent Retraite 2022 - Gods aanwezigheid in ons leven verwelkomen

Wees verheugd over de seigneur

De derde zondag van de Advent heet « *Gaudetezondag* ». *Gaudete* : dit Latijnse woord, dat «Verheug u» betekent, is het eerste woord van de openingsantifoon van de mis van deze zondag, ontleend aan de brief van Paulus aan de Filippenzen : *Gaudete in Domino semper : iterum dico, gaudete !* « Laat de Heer uw vreugde blijven; ik zeg u nogmaals: wees altijd verheugd. » (Fil 4: 4). Dit is de uitnodiging waarmee de adventsliturgie ons deze zondag op weg zet: **Verheug u!** In de eerste lezing van de zondagsmis is de profetie van Jesaja gelijkkluidend, maar wat voor vreugde is het?

De woestijn zal zich verheugen, de dorre vlakte vrolijk zijn, de wildernis zal jubelen en bloeien, welig bloeien als een lelie, jubelen en juichen van vreugde. De woestijn tooit zich met de luister van de Libanon, met de schoonheid van de Karmel en de Saron. Allen aanschouwen de luister van de Heer, de schoonheid van onze God.

Geef kracht aan trillende handen, maak knikkende knieën sterk. Zeg tegen het moedeloze volk: 'Wees sterk en vrees niet, want jullie God komt met zijn wraak. Gods vergelding zal komen, Hijzelf zal jullie bevrijden.»

Dan worden blinden de ogen geopend, de oren van doven worden ontsloten. Verlamden zullen springen als herten, de mond van stommen zal jubelen. Wie door de heer bevrijd zijn keren terug. Jubelend komen zij naar Sion, gekroond met eeuwige vreugde. Blijdschap en vreugde komen hun tegemoet, gejammer en verdriet vluchten weg. (Jes 35, 1-6a.10). ©NVB21

De vreugde waarover de profeet Jesaja spreekt, plaatst ons in het midden: de oproep tot vreugde is voor vandaag, maar de oorzaak van onze vreugde moet nog komen. Deze tussentijd is de tijd van hoop, **die ons uitnodigt om vanaf nu de aanwezigheid van God in ons leven te onderscheiden** God is misschien verborgen, maar hij is echt actief. Natuurlijk is Jesaja geen zachte dromer, hij is zich ten volle bewust van de aanwezigheid van lijden in ons leven en in onze wereld: of het nu gaat om concrete gehandicapte mensen, of dat zij hier, symbolisch, andere vormen van lijden vertegenwoordigen - fysiek, psychisch, geestelijk - de blinden, de doven, de lammen, en de stommen worden genoemd.

Met hen worden ook discreet de gevangenen opgeroepen: in de context van het Oude Testament zijn dat de leden van het uitverkoren volk, gevangenen en ballingen ver van het Beloofde Land. Vandaag gaat het ook over allen die onderdrukt worden of geen fatsoenlijke levensomstandigheden hebben. Kortom, een breed panorama van allerlei soorten lijden wordt opgeroepen, en aan al deze mensen in nood wordt vreugde en blijdschap beloofd!

Ondanks alles zijn vreugde en blijdschap nog niet gekomen, hè? Dit is waar, maar **Jesaja spoort zijn gesprekspartners aan om twee geestelijke houdingen in praktijk te brengen**, die ook gelden voor ons die hopen op de vreugde van Kerstmis. **De eerste is om je nu al te verheugen, om nu reeds in de vreugde te leven:** *De woestijn zal zich verheugen, de dorre vlakte vrolijk zijn, de wildernis zal jubelen en bloeien, welig bloeien als een lelie, jubelen en juichen van vreugde !* Dit is geen autosuggestie noch illusie om het leven met goedkope middelen te verzachten. Vanaf nu vreugdevol zijn is ons vertrouwen tonen in God die ons de vreugde van zijn komst belooft, het is tegen God zeggen: “Ik geloof in de waarheid van je belofte, want ik geloof dat je trouw bent; daarom, als je mij iets belooft, ben ik reeds vreugdevol alsof ik het al heb ontvangen, omdat de vervulling van je belofte heel zeker is. Natuurlijk doet deze vreugde het lijden en de zorgen van ons dagelijks leven niet teniet. Maar **diep in ons hart kan niets de bron van de goddelijke aanwezigheid verstikken.**

• Hernieuw uw inzet

Als we geloven dat God al op mysterieuze wijze aanwezig en actief is in ons leven, kunnen we niet stil blijven zitten: **de ervaring van vreugde leidt ons tot een hernieuwde toewijding.** Dit is de tweede geestelijke houding waartoe Jesaja ons uitnodigt: *Geef kracht aan trillende handen, maak knikkende knieën sterk. Zeg tegen het moedeloze volk: ‘Wees sterk en vrees niet, want jullie God komt met zijn wraak. Gods vergelding zal komen, Hijzelf zal jullie bevrijden.* » Wat is dit engagement? wie zijn deze mensen van wie de handen trillen en van wie de knieën knikken? Allereerst zijn wij het misschien zelf, wanneer ons vertrouwen in God verzwakt en we bedreigd worden door ontmoediging. Dan zijn het onze broeders en zusters in de mensheid, te beginnen met degenen die het dichtst bij ons staan door vriendschappelijke of familiebanden, door levens- en werkomstandigheden. Wij hebben een missie naar hen toe, **wij allen hebben een missie naar elkaar:** elkaar bemoedigen, elkaar versterken, zodat we ons geloof in de komst van God levend mogen houden. We hoeven dit niet altijd met woorden te doen, maar onze eenvoudige vredige houding kan op anderen schijnen en in stilte opnieuw zeggen: « *Wees sterk en vrees niet, want jullie God komt met zijn wraak. Gods vergelding zal komen, Hijzelf zal jullie bevrijden.* » Wraak? Weerwraak? Zijn deze oorlogszuchtige woorden eigenlijk wel geschikt om te spreken over de komst van de God van het Evangelie? Ja, want als het waar is dat er geen geweld in God is, dan is het ook waar dat hij ons de kans geeft om weerwraak te nemen op alles wat ons van hem afkeerde en ons de paden van de dood deed bewandelen. **Gods wraak is ons het spel tegen de zonde en de dood laten winnen!**

• Onderscheid de aanwezigheid van God

En Johannes de Doper, zou hij de lezing van de profeet Jesaja vergeten zijn? Inderdaad, in het evangelie dat wij deze zondag overwegen, lijkt de vreugde ver van het hart van de Voorloper. Het lijkt er zelfs op dat twijfel hem kwelt: deze Jezus, die hij aanduidde als het Lam van God dat de zonden van de wereld wegneemt, die hij aankondigde als de verwachte Messias... is hij het echt? of moeten we een ander verwachten?

Toen Johannes in de gevangenis over het optreden van de messias hoorde, stuurde hij enkele van zijn leerlingen naar Hem toe met de vraag: «Bent U degene die komen zou of moeten we een ander verwachten? Jezus antwoordde: 'Zeg tegen Johannes wat jullie horen en zien: blinden zien en lammen lopen, mensen die onrein zijn door een huidziekte worden gereinigd en doven horen, doden worden opgewekt en aan armen wordt het goede nieuws bekendgemaakt. Gelukkig is degene die aan Mij geen aanstoot neemt.' (Mt 11, 2-6). ©NVB21

Natuurlijk zijn we niet gechoqueerd door de vraag van Johannes de Doper, omdat zij op bepaalde dagen ook ons eigen hart kan beroeren. Want ook wij kunnen aan Jezus soms vragen: “Bent U degene die komen zou of moeten we een ander verwachten?” En misschien antwoordt hij ons op dezelfde manier als hij de Doper antwoordde: Jezus probeert zich niet te rechtvaardigen, hij deelt ons geen redeneringen over zijn persoon mee. In plaats daarvan nodigt hij ons uit om de gevolgen van zijn aanwezigheid te onderscheiden: « *blinden zien en lammen lopen, mensen die onrein zijn door een huidziekte worden gereinigd en doven horen, doden worden opgewekt en aan armen wordt het goede nieuws bekendgemaakt* ». Hij roept ons **eerder op om in ons en om ons heen het leven te herkennen dat groeit, dat vernieuwd wordt, dat wordt doorgegeven, vooral in kwetsbaarheid en armoede**. Een situatie van kwetsbaarheid waar het leven toch nog gegeven wordt: het lijkt reeds op de kribbe in Betlehem... dus, we kunnen het geloven: **Jezus is daar heel aanwezig en actief!** Het is waar dat dit vaak nauwelijks merkbaar is, en dat onze blik niet onmiddellijk geoefend is om dit opduiken van leven in kwetsbaarheid te onderscheiden. Het is ook waar dat het, onder de vloed van zorgen, van lijden en moeilijkheden, het niet gemakkelijk is om het leven te zien dat ontstaat, zo nederig en koppig - bijna wonderbaarlijk! - dat de vegetatie in staat is om op een dag opnieuw te groeien op land dat door de vlammen werd verwoest.

• De blik van het geloof van de heilige Thérèse van het Kind Jezus

Aan het einde van de 19e eeuw had een jonge zuster in de Karmel van Lisieux, een paradoxale geestelijke ervaring. Het gaat over zuster Thérèse van het Kindje Jezus, de heilige Thérèse van Lisieux (1873-1897). Hoewel het gebed, vooral het stil gebed, een belangrijke plaats inneemt in de Karmel, is wat Thérèse ervan ervaart voor het grootste deel erg dor. Alleen al in het licht van deze ervaring had Thérèse vaak aan Jezus kunnen vragen, net als de Doper: “Bent U degene die komen zou of moeten we een ander verwachten? “. En toch vertelt zij in haar Autobiografische manuscripten over de stralende aanwezigheid van Jezus in haar leven:

Ik begrijp, en ik weet uit ervaring, dat “het Koninkrijk Gods binnen in ons is.” Jezus heeft geen boeken of leraren nodig om de zielen te onderrichten. Hij die de Leraar der leraren is, geeft onderricht zonder gedruis van woorden...Ik heb Hem nog nooit horen praten, maar ik voel dat Hij in mij verblijft. Elk moment leidt Hij me, geeft me in wat ik zeggen of doen moet. Op het moment dat ik dat nodig heb, ontdek ik het inzicht dat ik nog niet had. Het is niet tijdens mijn inwendig gebed dat ik het meeste licht krijg ; meestal gebeurt dat tijdens mijn dagelijkse bezigheden... (Mijn levensverhaal, Ms A 83 v).

Er is niets magisch aan wat Thérèse ons vertelt. **Het is haar blik van geloof die haar in staat stelt om op elk moment de aanwezigheid van Jezus in haar leven** te onderscheiden en ervoor te kiezen om in gemeenschap met Hem te handelen. Als ze ons toevertrouwt dat ze “voelt” dat Jezus in haar is en haar leidt, spreekt ze ons niet van een uiterlijk gevoel, maar van een intieme overtuiging, een geloofsovertuiging die haar bezielt, die haar in staat stelt de aanwezigheid van Jezus in haar te onderscheiden, in de mensen om haar heen en in de gebeurtenissen die plaats vinden. Zeker, daarvan overtuigd kan zij zich, arm en oprecht, stap voor stap, inzetten om zich te verenigen met Jezus die daar aanwezig is.

• Verheug u in de Heer

Verlicht door het Woord van God en de getuigen van deze week - Jesaja, Johannes de Doper, Thérèse - kunnen ook wij oefenen om Gods aanwezigheid te onderscheiden die in ons handelt, door ons en om ons heen. Als ik bijvoorbeeld, elke avond van deze week, een moment van inkeer neem om naar de afgelopen dag te kijken, kan ik mezelf afvragen:

- « *Verheug u!* » : wat was vandaag een **bron van vreugde** voor mij en voor degenen met wie ik ogenblikken van het leven deelde? Hoe kan ik daar de aanwezigheid van God in herkennen?

- « *Geef kracht aan trillende handen, maak knikkende knieën sterk. Zeg tegen het moedeloze volk: ‘Wees sterk en vrees niet, want jullie God komt !’* » : temidden van de bezigheden, zelfs de moeilijkheden, van deze dag; **welke aanmoediging en welke steun zou ik kunnen ontvangen of geven?** Misschien beseft ik dat er gebaren of woorden van hulp zijn die ik had kunnen geven en die ik niet gaf: ik zal mijn best doen om ze inderdaad morgen te geven!

- « *Zeg tegen Johannes wat jullie horen en zien: blinden zien...* » : **welke veranderingen, welke vooruitgang** – klein of groot – heb ik vandaag gezien, in mij of om mij heen? Hoe kan ik daar de actieve aanwezigheid herkennen van de Heiland die komt?

Jezus. . .Ik heb Hem nog nooit horen praten, maar ik voel dat Hij in mij verblijft. Elk moment leidt Hij me, geeft Hij me in wat ik zeggen of doen moet. Moge dit de bron zijn van onze nederige vreugde!
Laten we ons verheugen!

Ik wens jullie een goed vervolg van de retraite!

br. Anthony-Joseph PINELLI,
oed (Parijs)

Maandag 12 december : De trossen losgooien !

« [Deze pater] stuwde me met volle zeilen vooruit op de golven van het vertrouwen en de liefde, die me zo sterk aantrokken, maar waarop ik niet verder durfde te gaan. » Ms. A 80v

« Maar er komt een tijd, en die tijd is nu gekomen, dat wie de Vader echt aanbidt, Hem aanbidt vervuld van Geest en waarheid. » Joh 4, 23

Hoe kan ik verder gaan naar God in het volste vertrouwen in zijn liefde voor mij? Ik kan «Ik geloof in God» overwegen.

Dinsdag 13 december : Tijd nemen om lief te hebben

« Jezus wil ons vrij geven...Wat hem behaagt is dat ik van mijn kleinheid houd, van mijn armoede ; het is het blinde vertrouwen dat ik heb in zijn barmhartigheid. Ziedaar mijn enige schat. » Brief 196

« Die hoop is als een betrouwbaar en zeker anker voor onze ziel, en reikt tot voorbij het voorhangsel » He 6, 19

Vandaag bied ik een beetje van mijn tijd aan om in stilte met Jezus te bidden.

Woensdag 14 december : Met Jan van het Kruis, vertrouwen op God alleen

« Zonder steun en toch gedragen, zonder licht en in het donker, raak ik restloos opgeteerd. » (Gedicht XI van Jan van het Kruis)

« Ik vertrouw op uw liefde : mijn hart zal juichen omdat U redding brengt, ik zal zingen voor de HEER, Hij heeft naar mij omgezien. » (Ps 13,6)

Welke middelen heb ik in deze advent gebruikt om mijn steun bij God te vinden?

Donderdag 15 december : De naastenliefde in ons handelen

« 't Geloof zal weldra zijn sluier laten scheuren ; Mijn hoop is het, U eens te mogen zien ; De liefde blaast mijn zeil vol en zij stuwt het : Ik leef uit liefde ! » Gedicht « Leven uit liefde » Strofe 9

« Dit is wat blijft : geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste daarvan is de liefde. » 1 Kor 13,13

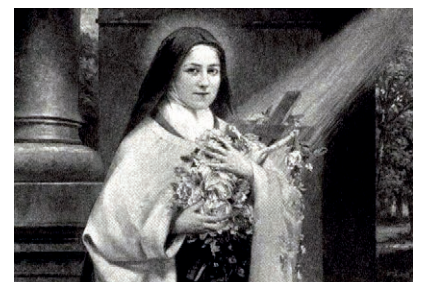
Nu Kerstmis nadert, besluit ik gratis mijn naaste een glimlach, een luisterend oor, een steun te bieden.

Vrijdag 16 december : De H.Geest aanroepen

« ...je moet er mee instemmen om altijd arm te blijven en krachteloos, en dat is nu juist het moeilijke... » Brief 196

« Gelukkig wie nederig van hart zijn, want voor hen is het koninkrijk van de hemel » Mt 5, 3

Arm blijven is erkennen dat we niet in staat zijn tot een goede daad zonder de geheime werking van de Heilige Geest in ons.

“Jésus à Bethanie, Marie, Madeleine et Marthe” - James Tissot

Zaterdag 17 december : Jezus liefhebben met heel je hart

« Ik voelde dat het enige noodzakelijke een steeds diepere verbondenheid met Jezus is en dat 'de rest erbij gegeven zou worden '. Mijn hoop werd inderdaad nooit teleurgesteld. » Ms C 22v

« Zoek liever eerst het koninkrijk van God ... dan zullen al die andere dingen je erbij gegeven worden. » Mt 6, 33

Hoewel we onvolmaakt zijn, kunnen we Hem onze liefde en ons verlangen tonen om elke dag dichterbij Hem te komen.